

Súd: Správny súd v Bratislave
Spisová značka: 3S/51/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 0724100642
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 10. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimíra Slobodová, LL.M
ECLI: ECLI:SK:SpSBA:2024:0724100642.1

Uznesenie

Správny súd v Bratislave v právnej veci žalobcu: A. B. C. D., trvale bytom B. XX, E., zastúpeného Dentons Europe CS LLP, so sídlom One Fleet Place, EC4P 4GD Londýn, Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska, konajúca prostredníctvom svojej organizačnej zložky Dentons Europe CS LLP, organizačná zložka, so sídlom Bottova 7939/2A, 811 09 Bratislava, IČO: 36 861 391, proti žalovanému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, so sídlom Pribinova 2, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. SPSČ-PO3-2024/001165-010 zo dňa 23. februára 2024, rozhodujúc o návrhu žalobcu na priznanie odkladného účinku správnej žalobe, takto

rozhodol:

Správny súd v Bratislave návrh žalobcu na priznanie odkladného účinku žalobe zo dňa 22. apríla 2024 zamietla.

odôvodnenie:

1. Žalobou zo dňa 22. apríla 2024, doručenou Správneému súdu v Bratislave (ďalej len „správny súd“) dňa 22. apríla 2024, sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. SPSČ-PO3-2024/001165-010 zo dňa 23. februára 2024, ktorým žalovaný podľa § 243 ods. 4 zákona č. 73/1998 Z.z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície (ďalej len „zákon č. 73/1998 Z.z.“) zamietol rozklad žalobcu a potvrdil personálny rozkaz ministra vnútra Slovenskej republiky č. 434 zo dňa 27. októbra 2023, ktorým bol žalobca, služobne zaradený v stálej štátnej službe vo funkcii starší vyšetrovateľ špecialista 1. oddelenia vyšetrovania odboru Bratislava národnej kriminálnej agentúry prezídia Policajného zboru, t. č. poverený výkonom dočasne neobsadenej riadiacej funkcie vedúci 1. oddelenia vyšetrovania odboru Bratislava národnej kriminálnej agentúry prezídia Policajného zboru podľa § 46 ods. 1 písm. b) a ods. 2 zákona č. 73/1998 Z.z. dňom 27. októbra 2023 do právoplatného skončenia trestného stíhania dočasne pozbavený výkonu štátnej služby s tým, že podľa § 46 ods. 3 zákona č. 73/1998 Z.z. sa mu dňom 27. októbra 2023 poskytol služobný plat vo výške minimálnej mzdy, pričom tento služobný plat sa zvyšuje o 10% priznaného služobného platu na každú vyživovanú osobu, najviac však do výšky 70% priznaného služobného platu.

2. Zároveň žalobca navrhol, aby správny súd priznal správnej žalobe odkladný účinok v zmysle § 185 ods. 1 písm. a) zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „SSP“). Dôvodil, že nastúpením okamžitých účinkov napadnutého rozhodnutia žalobcovi hrozí resp. už vzniká závažná ujma a značná finančná škoda, pričom priznanie odkladného účinku nie je v rozpore s verejným záujmom, ale naopak sleduje verejný záujem na ochrane oznamovateľov závažnej protispoločenskej činnosti a je v plne v súlade so Smernicou Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/1937 z 23. októbra 2019 o ochrane osôb, ktoré nahlasujú porušenia práva Únie (Ú. v. EÚ L 305, 26.11. 2019) v znení nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2020/1503 zo 7. októbra 2020 (Ú. v. EÚ L 347, 20. októbra 2022) (ďalej len „Smernica“). Zdôraznil, že z uvedenej Smernice vyplýva, že ochrana oznamovateľov protispoločenskej činnosti je postavená na princípe poskytnutia rýchlej a účinnej ochrany chránenému oznamovateľovi proti akýmkoľvek pracovnoprávnym úkonom zhoršujúcim

jeho postavenie v pracovnoprávnom vzťahu, konkrétne formou „zmrazenia“ účinkov, resp. vykonávania a uplatňovania takýchto pracovnoprávnych úkonov voči chránenému oznamovateľovi.

3. Taktiež dal do pozornosti, že žalobca sa po vydaní personálneho rozkazu domáhal na civilnom súde v konaní vedenom na Mestskom súde Bratislava IV pod sp. zn. 52Cpr/62/2023 nariadenia neodkladného opatrenia proti žalovanému spočívajúceho v uložení povinnosti zdržať sa uplatňovania a výkonu personálneho rozkazu voči žalobcovi. Súd prvej inštancie toto neodkladné opatrenie vydal uznesením sp. zn. 52Cpr/62/2023 zo dňa 15. novembra 2023. Proti tomuto uzneseniu podal žalovaný dňa 28. novembra 2023 odvolanie. Na základe tohto odvolania Krajský súd v Bratislave uznesením sp. zn. 6Copr/2/2024 zo dňa 26. marca 2023 toto neodkladné opatrenie zrušil s tým, že civilný súd konštatoval, že nemôže zasiahnuť do právomoci orgánu verejnej moci, pričom explicitne na str. 27 v bode 74 odkázal žalobcu na správnu žalobu spolu s návrhom na odkladný účinok.

4. Rovnako tak uviedol, že žalobca pred vydaním personálneho rozkazu v spojení s napadnutým rozhodnutím poberal služobný plat vo výške 4.121,50 € mesačne v hrubom a príspevok na bývanie vo výške 232,00 €. Ďalej uviedol, že zo samotného znenia personálneho rozkazu a súvisiacich ustanovení zákona č. 73/1998 Z.z. (predovšetkým z jeho § 46) je nepochybné, že výkon personálneho rozkazu voči žalobcovi má na jeho osobu a prostredníctvom neho aj na jeho rodinu nasledovné obzvlášť nepriaznivé účinky a následky spôsobujúce závažnú ujmu a hrozbu jej ďalšieho zásadného prehlbenia a tiež značnú finančnú škodu. Poukázal na skutočnosť, že žalobca od 27. októbra 2023 do 15. novembra 2023 a následne od 19. apríla 2024 (kedy nadobudlo právoplatnosť uznesenie odvolacieho súdu o zrušení neodkladného opatrenia) nemôže vykonávať svoju prácu – službu policajta a v zmysle § 46 ods. 8 zákona č. 73/1998 Z.z. je nútený sa v služobnom čase zdržiavať na určenom mieste – v mieste trvalého pobytu. Žalobca sa teda nemôže realizovať, nemôže naplňať svoje poslanie, pričom v čase kedy by mal pracovať sa musí zdržiavať doma. Dodal, že v zmysle § 46 ods. 3 zákona č. 73/1998 Z.z. bol žalobcovi priznaný plat vo výške minimálnej mzdy, ktorý sa zvyšuje o 10 % priznaného služobného platu na každú vyživovanú osobu. To znamená, že služobný plat žalobcu bol zásadne znížený a to na úroveň blízku minimálnej mzde. Z hľadiska dlhšieho obdobia je takáto výška služobného platu neúnosná, o to viac v prípade žalobcu, ktorý má dve maloleté deti. V zmysle § 46 ods. 8 v spojení s 48 ods. 6 zákona č. 73/1998 Z.z. žalobca si nemôže vykompenzovať vyššie uvedené zásadné zníženie platu výkonom inej činnosti, keďže nesmie vykonávať žiadnu inú platenú funkciu, podnikateľskú činnosť alebo inú zárobkovú činnosť a zároveň sa v čase služby musí zdržiavať na mieste trvalého pobytu. Žalobca teda nemôže ani inak pracovať a je spolu s jeho rodinou odkázaný na plat blížiaci sa minimálnej mzde. Zároveň akcentoval, že žalobca bol pozbavený výkonu štátnej služby na vopred neurčiteľný čas – do právoplatného skončenia trestného stíhania, ktoré už k dnešnému dňu trvá takmer viac než 2,5 roka. Uznesenie o vznesení obvinenia bolo vydané dňa 14. septembra 2021, pričom do dnešného dňa, je toto trestné stíhanie stále v štádiu prípravného konania.

5. Mal za to, že potreba priznania odkladného účinku je v tomto prípade navyše zdôraznená tým, že pri vydaní personálneho rozkazu v spojení s napadnutým rozhodnutím nebola splnená podmienka získania predchádzajúceho súhlasu Úradu na ochranu oznamovateľov, ktorú zákon č. 54/2019 Z.z. o ochrane oznamovateľov protispoločenskej činnosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 54/2019 Z.z.“) vyžaduje v prípade ak chce zamestnávateľ, resp. služobný úrad, vykonať vo vzťahu k chránenému oznamovateľovi pracovnoprávny úkon.

6. Súčasne uviedol, že žalovaný v napadnutom rozhodnutí argumentuje verejným záujmom na pozbavení žalobcu výkonu štátnej služby v rámci splnenia podmienky „ohrozenia dôležitého záujmu štátnej služby“, pričom celá argumentácia žalovaného je založená výlučne na uznesení o vznesení obvinenia. Dodal, že Krajský súd v Bratislave konštatoval neopodstatnenosť trestného stíhania spoluobvinených žalobcu (ktorí sú stíhaní na tom istom skutkovom základe a boli stíhaní väzobne). Preto považoval za neprípustné a arbitrárne, aby žalovaný tvrdil, že verejný záujem je ohrozený výlučne s poukazom na povahu obvinenia spoluobvinených žalobcu, ktorého opodstatnenosť bola vyvrátená Krajským súdom v Bratislave. Pokiaľ podľa posúdenia Krajského súdu v Bratislave zistené skutočnosti v trestnom stíhaní spoluobvinených žalobcu nenasvedčujú tomu, že sa žalobca dopustil trestného činu a dokonca ani len, že skutok nemá znaky trestného činu, resp. dokazujú presný opak, takéto trestné stíhanie nepochybné neohrozuje žiaden verejný záujem, a preto nemôže byť dôvodom pre nepriznanie odkladného účinku správnej služby.

7. Tvrdil tiež, že absencia ohrozenia verejného záujmu je zrejmá aj zo skutočnosti, že žalobca od vznesenia obvinenia 14. septembra 2021 do 27. októbra 2023, teda počas viac ako 2 rokov riadne vykonával štátnu službu, riadne si plnil všetky svoje povinnosti a ničím neohrozil verejný záujem ani dôležitý záujem štátnej služby. Uvedené taktiež podľa žalobcu preukazuje skutočnosť, že žalovaný v napadnutom rozhodnutí za toto obdobie výkonu štátnej služby nevytkol žalobcovi nič a ohrozenie dôležitého záujmu štátnej služby odôvodňuje výlučne s poukazom na vznesenie obvinenia, ktoré však bolo zásadne spochybnené nezávislým a nestranným súdom. Ak teda žalobca riadne vykonával štátnu službu od vznesenia obvinenia viac ako 2 roky bez toho, aby došlo k ohrozeniu verejného záujmu, nie je možné tvrdiť, že toto trestné stíhanie žalobcu je v rozpore s verejným záujmom.

8. Podľa žalobcu priznanie odkladného účinku tejto správnej žalobe je v súlade s verejným záujmom na ochrane oznamovateľov závažnej protispoločenskej činnosti, ktorá v nadväznosti na Smernicu vyžaduje, aby chráneným oznamovateľom bola poskytnutá účinná a efektívna predbežná ochrana pred (potenciálne) odvetnými opatreniami zamestnávateľov, čo platí o to viac v žalobcovom prípade, kedy ho zamestnávateľ (žalovaný) pozbavil predbežnej ochrany zo strany Úradu na ochranu oznamovateľov úplným ignorovaním a pohŕdavým postojom nielen k jeho osobe, ale k celej ochrane oznamovateľov kriminality alebo inej protispoločenskej činnosti.

9. Žalovaný sa vo vyjadrení k žalobe a k návrhu na priznanie odkladného účinku vyjadril tak, že podľa jeho názoru žalobca neosvedčil dôvodnosť svojho návrhu na priznanie odkladného účinku jeho žaloby, a preto navrhol tento návrh zamietnuť. Uviedol, že žalobca návrh na priznanie odkladného účinku žaloby zakladá na znížení jeho príjmu, na Smernici, na dĺžke trvania trestného stíhania vedeného voči jeho osobe a na rozhodnutiach súdov netýkajúcich sa osoby žalobcu. Súčasťou návrhu žalobcu nie sú žiadne dôkazy preukazujúce prítomnosť zákonných dôvodov pre priznanie odkladného účinku správnej žalobe a žiadne dôkazy na preukázanie týchto zákonných dôvodov žalobca ani neoznačil. Zdôraznil tiež, že priznanie odkladného účinku neslúži na zhojenie prípadnej nepriaznivej finančnej situácie žalobcu. Ďalej dal do pozornosti, že Mestský súd Bratislava IV uznesením č. k. 52Cpr/6/2023-70 zo dňa 15. novembra 2023 nariadil neodkladné opatrenie, ktorým uložil žalovanému povinnosť zdržať sa uplatňovania a výkonu personálneho rozkazu ministra č. 434 voči žalobcovi. Následne žalobca poberal svoj plný služobný plat (so zohľadnením neprítomnosti z dôvodu dočasnej neschopnosti) a to až do rozhodnutia odvolacieho súdu, ktorý nariadené neodkladné opatrenie zmenil tak, že ho Krajský súd v Bratislave uznesením č. k. 6CoPr/2/2024-166 zo dňa 26. marca 2024 zamietol, s dátumom nadobudnutia právoplatnosti 19. apríla 2024. Okrem uvedeného, žalobca prijal peňažný dar od neziskovej organizácie Donio. n.f., IČO: 54 143 624, so sídlom Račianska 78, 831 02 Bratislava (ďalej len „nezisková organizácia“) vo výške 2.014,64 € na účely kompenzácie výpadku jeho čistého služobného príjmu za mesiac november 2023, následne prijal peňažný dar 458,47 € na účely kompenzácie výpadku jeho čistého služobného príjmu za mesiac január 2024 a následne prijal peňažný dar 452,58 € na účely kompenzácie výpadku jeho čistého služobného príjmu za mesiac február 2024 a tiež prijal peňažný dar 518,40 € na účely kompenzácie výpadku jeho čistého služobného príjmu za mesiac apríl 2024. Z informácií zverejnených na webovej stránke neziskovej organizácie vyplýva, že žalobcovi je pravidelne vyplácaný rozdiel na jeho služobnom plate a to až do vyčerpania sumy alebo trvania súčasného stavu.

10. Doplnil, že uplatnenie inštitútu odkladného účinku správnej žaloby založenom na znížení služobného príjmu podľa žalovaného nijako neosvedčuje existenciu hrozby následku závažnej ujmy. Okrem uvedeného namietal, že žalobcovi bol v čase podania návrhu vyplácaný jeho riadny služobný plat. Rovnako existencia Smernice transponovaná do právneho poriadku Slovenskej republiky zákonom č. 54/2019 Z. z., či dĺžka trvania trestného konania nijako neosvedčujú dôvodnosť a opodstatnenosť návrhu žalobcu na priznanie odkladného účinku jeho žaloby. Konštatoval, že po tom, ako bol žalobcovi opätovne počnúc dňom 01. mája 2024 vyplácaný krátený služobný plat, tento mu bol a aj naďalej je priebežne kompenzovaný poskytovaním peňažného daru, ktorým mu boli od neziskovej organizácie doplatené rozdiely na jeho služobnom plate za mesiac máj 2024 v sume 22.019,39 €, jún 2024 v sume 1.959,88 € a júl 1959,88 €.

11. Dňa 20. septembra 2024 bolo tunajšiemu súdu doručené vyjadrenie žalobcu k vyjadreniu žalovaného k návrhu na priznanie odkladného účinku, v ktorom uviedol, že nevyhnutnosť kompenzácie výpadku služobného príjmu žalobcu prostredníctvom verejnej zbierky preukazuje hrozbu závažnej ujmy a značnej finančnej škody. Zdôraznil, že bez príspevkov z verejnej zbierky by žalobcovi v každom prípade vznikla závažná ujma – a to závažná finančná škoda, ktorú by bolo možné odvrátiť len tým, že žalobca by

bol nútený odísť na vlastnú žiadosť zo služobného pomeru, prišiel o dlhoročnú kariéru v Policajnom zbore, stratil zamestnanie, ale aspoň by získal možnosť nájsť si nové zamestnanie, v ktorom by zarábala aspoň toľko, aby mohol pokryť potreby rodiny. To znamená, že bez darov z verejnej zbierky by závažná finančná škoda a iný vážny nenapraviteľný následok bol už naplnený. Iba vďaka verejnej zbierke tieto závažné následky „len“ bezprostredne hrozia. Dodal tiež, že žalovaný sa svojou zavádzajúcou argumentáciou snaží docieľiť odopretie akéhokoľvek prístupu žalobcu k súdnej ochrane. Za klamlivé označil aj ďalšie argumenty žalovaného o údajnom nepredložení a neoznačení dôkazov preukazujúcich splnenie zákonných dôvodov pre priznanie odkladného účinku správnej žaloby. Podľa žalobcu je zrejme zo samotnej správnej žaloby a jej príloh, že žalobca predložil viaceré dôkazy a špecifikoval zákonné dôvody pre priznanie odkladného účinku správnej žaloby.

12. Dňa 01. októbra 2024 žalovaný doručil tunajšiemu súdu ďalšie vyjadrenie k žalobe, v ktorom zaslal ďalšie oznámenia žalobcu o prijatí daru a žiadosť o zápis darov, a to zo dňa 17. júla 2024, podľa ktorého žalobca prijal peňažný dar v sume 1959,88 €, ako kompenzáciu výpadku jeho služobného platu za mesiac jún 2024, zo dňa 17. júla 2024, podľa ktorého žalobca prijal peňažný dar v sume 2019,39 €, ako kompenzáciu výpadku jeho služobného platu za mesiac máj 2024 a zo dňa 25. septembra 2024, podľa ktorého žalobca prijal peňažný dar v sume 1959,88 €, ako kompenzáciu výpadku jeho služobného platu za mesiac august 2024.

13. Podľa § 184 SSP, podanie správnej žaloby nemá odkladný účinok, ak tento zákon alebo osobitný predpis neustanovuje inak.

14. Podľa § 185 písm. a) SSP, správny súd môže na návrh žalobcu a po vyjadrení žalovaného uznesením priznať správnej žalobe odkladný účinok, ak by okamžitým výkonom alebo inými právnymi následkami napadnutého rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo opatrenia orgánu verejnej správy hrozila závažná ujma, značná hospodárska škoda či finančná škoda, závažná ujma na životnom prostredí, prípadne iný vážny nenapraviteľný následok a priznanie odkladného účinku nie je v rozpore s verejným záujmom.

15. Podľa § 188 SSP, ak správny súd návrhu žalobcu nevyhoví, uznesením ho zamietne.

16. Podľa § 149 ods. 2 SSP, písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sa nerozhodlo vo veci samej, môže obsahovať iba stručné odôvodnenie.

17. Pri rozhodovaní o návrhu na priznanie odkladného účinku správnej žalobe, správny súd nepreskúma v medziach žalobných bodov žalobou napadnuté výroky rozhodnutia, ale zisťuje len existenciu uvedených zákonných predpokladov pre priznanie odkladného účinku.

18. Inštitút odkladného účinku je návrhovým konaním, má dočasný charakter a je výlučne na žalobcovi, aby označil zákonné dôvody hrozby vymedzené v § 185 SSP a zároveň má dôvody nielen uviesť, ale niektorý z týchto dôvodov musí správnemu súdu osvedčiť tak, aby bolo zrejme, že nepriznanie odkladného účinku žalobe je spôsobilé reálne prívodiť závažnú ujmu, hospodársku či finančnú škodu, prípadne iný vážny nenapraviteľný následok. Návrh nemôže byť formálny resp. abstraktný. Osvedčiť existenciu hrozby závažnej ujmy je povinnosťou žalobcu. Rovnako nesmie byť ujma nepatrná, ale musí mať závažný dopad. Správny súd poukazuje na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. US 364/2017 zo dňa 30. mája 2017 z ktorého vyplýva, že preukázanie hrozby treba považovať za osobitnú náležitosť návrhu na priznanie odkladného účinku. Nesmie ísť len o hypotetickú možnosť tvrdenej hrozby (viď uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Sžsk/17/2018 zo dňa 30. mája 2018).

19. Návrh na priznanie odkladného účinku musí obsahovať všeobecné náležitosti podania (§ 57 ods. 1 SSP) a zároveň dostatočnú identifikáciu dôvodu pre priznanie odkladného účinku. V tejto súvislosti je kľúčovým pojmom „hrozba závažnej ujmy“, ktorej preukázanie dopadá na ťarchu toho, kto podáva návrh na priznanie odkladného účinku správnej žalobe. Hrozba závažnej ujmy ako jeden z materiálnych znakov (okrem nej aj súlad s verejným záujmom) je ťažiskom celého tohto „čiasťkového konania“ a od jej preukázania závisí, či súd prizná správnej žalobe odkladný účinok alebo návrh zamietne. Hrozba závažnej ujmy musí byť navyše priama a nesmie ísť len o hypotetickú možnosť. Tiež nesmie byť nepatrná, ale musí mať závažný dopad. Musí ísť teda o hrozbu závažnej ujmy na

subjektívnych právach žalobcu resp. o hrozbu závažnej ujmy žalobcu neželaného stavu, ktorý by v dôsledku trvania účinkov rozhodnutia orgánu verejnej správy priamo hrozil alebo už nastal. Vznik ujmy musí byť v príčinnej súvislosti s výkonom, či iným právnym následkom plynúcim z rozhodnutia orgánu verejnej správy. Základným zmyslom odkladného účinku nie je všeobecne aplikovateľné oddialenie účinku právoplatného rozhodnutia orgánu verejnej správy, ale ide o mimoriadny nástroj na zabránenie stavu, kedy by v dôsledku okamžitého výkonu právoplatného rozhodnutia orgánu verejnej správy bola konkrétnym, zásadným a nezvratným spôsobom negatívne ovplyvnená možnosť faktického výkonu hospodárskej činnosti konkrétneho subjektu alebo ohrozená samotná jeho existencia (vid'. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8Sžfk/24/2017 z 13. júna 2018).

20. Rozhodnutie správneho súdu o priznaní odkladného účinku správnej žaloby je potrebné považovať za výnimočné rozhodnutie. Pozastavenie účinkov rozhodnutia sa vzťahuje na rozhodovanie orgánov verejnej správy oboch stupňov vydaných v inštančnom postupe. Osobitnou náležitosťou návrhu je tvrdenie o tom, že okamžitým výkonom napadnutého rozhodnutia alebo inými právnymi následkami napadnutého rozhodnutia orgánu verejnej správy hrozí závažná ujma resp. iný vážny nenapraviteľný následok a osvedčenie vzniku predpokladanej ujmy, resp. následku. Žalobca nie je povinný preukazovať, že príslušná ujma bezprostredne nastala, avšak vyžaduje sa preukázanie, že výkonom napadnutého rozhodnutia určitá závažná ujma hrozí.

21. Správny súd s prihliadnutím na ustanovenie § 185 písm. a) SSP v danej veci skúmal, či sú splnené podmienky na priznanie odkladného účinku správnej žalobe.

22. Správny súd po oboznámení sa s návrhom žalobcu na priznanie odkladného účinku správnej žalobe, jeho doplnením, vyjadrením žalovaného, ako aj jeho doplnením, k tomuto návrhu nezistil zákonný dôvod pre jeho priznanie. V kontexte vyššie uvedených skutočností týkajúcich sa zákonných podmienok možnosti priznať odkladný účinok správnej žalobe a argumentácie žalobcu obsiahnutej v návrhu na priznanie odkladného účinku správnej žalobe, správny súd dospel k záveru, že žalobca hodnoverne neosvedčil tvrdenú hrozbu vzniku závažnej ujmy, značnej hospodárskej a finančnej škody v spojení s okamžitým výkonom napadnutého rozhodnutia žalovaného. Závažnú ujmu žalobca odôvodňoval najmä tým, že žalobca bude nútený odísť z Policajného zboru, a to v dôsledku okolností, spočívajúcich v tom, že výkon personálneho rozkazu voči žalobcovi má na jeho osobu a prostredníctvom neho aj na jeho rodinu obzvlášť nepriaznivé účinky a následky spôsobujúce závažnú ujmu a hrozbu jej ďalšieho zásadného prehlbenia a tiež značnú finančnú škodu, keďže žalobca pred vydaním personálneho rozkazu v spojení s napadnutým rozhodnutím poberal služobný plat vo výške 4.121,50 € mesačne v hrubom a príspevok na bývanie vo výške 232,00 €. Ďalej uviedol, že žalobcovi bol priznaný plat vo výške minimálnej mzdy, ktorý sa zvyšuje o 10 % priznaného služobného platu na každú vyživovanú osobu, pričom z hľadiska dlhšieho obdobia je takáto výška služobného platu neúnosná, pretože žalobca má dve maloleté deti. Správny súd zdôrazňuje, že vo vzťahu k tomuto tvrdeniu žalobca predložil jedine platový výmer k 30. októbru 2023 a výplatnú pásku žalobcu za november 2023. Absentovali však akékoľvek ďalšie dôkazy, na základe ktorých by správny súd mohol získať prehľad o finančnej situácii žalobcu, ako aj overiť správnosť jeho tvrdení ohľadom možných následkov pre žalobcu. Správny súd teda nemá osvedčené tvrdenia žalobcu ohľadom rodinných pomerov, taktiež nie sú osvedčené tvrdenia žalobcu o zárobkových a majetkových pomeroch jeho rodiny (výška príjmu, výška mesačných výdavkov, výška dlhov).

23. Rovnako tak správny súd dáva do pozornosti skutočnosti vyplývajúce z návrhu žalobcu na priznanie odkladného účinku správnej žalobe, ako aj z vyjadrenia k žalobe, a síce že Mestský súd Bratislava IV uznesením sp. zn. 52Cpr/62/2023 zo dňa 15. novembra 2023 nariadil neodkladné opatrenie, ktorým uložil žalovanému povinnosť zdržať sa uplatňovania a výkonu personálneho rozkazu ministra č. 434 voči žalobcovi, na základe ktorej skutočnosti žalovaný vo výplate za mesiac január 2024 doplatil žalobcovi rozdiel na jeho služobnom pláte za obdobie od 16. novembra 2023 do 31. decembra 2023. Následne žalobca poberal svoj plný služobný plat, a to až do rozhodnutia odvolacieho súdu, ktorý nariadené neodkladné opatrenie zmenil tak, že ho Krajský súd v Bratislave uznesením č. k. 6CoPr/2/2024-166 zo dňa 26. marca 2024 (právoplatným dňa 19. apríla 2024) zamietol. Okrem uvedeného správny súd uvádza, že žalobca prijal peňažné dary od neziskovej organizácie na účely kompenzácie výpadku čistého služobného príjmu za mesiac november 2023 vo výške 2.014,64 €, za mesiac január 2024 vo výške 458,47 €, za mesiac február 2024 vo výške 425,58 €, za mesiac apríl 2024 vo výške 518,40 €, za mesiac máj 2024 vo výške 2.019,39 €, za mesiac jún 2024 vo výške 1.959,88 €, za mesiac august 2024 vo výške 1.959,88 €. Samotný žalobca vo vyjadrení žalobcu k vyjadreniu žalovaného k návrhu na

priznanie odkladného účinku zo dňa 20. septembra 2024 uvádza, že bez príspevkov z verejnej zbierky by žalobcovi v každom prípade vznikla závažná ujma – a to závažná finančná škoda, ktorú by bolo možné odvrátiť len tým, že žalobca by bol nútený odísť na vlastnú žiadosť zo služobného pomeru, teda sám uvádza, že za súčasnej situácie u žalobcu nie je hrozba závažnej ujmy resp. závažnej finančnej škody prítomná.

24. Opodstatnenosť naplnenia zákonných predpokladov na priznanie odkladného účinku správnej žalobe neodôvodňuje ani tvrdenie žalobcu, že právo na účinný prístup k predbežným formám súdnej ochrany (teda na priznanie odkladného účinku správnej žaloby) vyplýva žalobcovi, ako chránenému oznamovateľovi závažnej protispoločenskej činnosti, aj zo Smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/1937 z 23. októbra 2019 o ochrane osôb, ktoré nahlasujú porušenia práva Únie (Ú. v. EÚ L 305, 26.11. 2019) v znení nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2020/1503 zo 7. októbra 2020 (Ú. v. EÚ L 347, 20. októbra 2022), konkrétne z bodu 96 preambuly a čl. 21 ods. 6 tejto Smernice. Právo žalobcu na účinný prístup k predbežným formám súdnej ochrany je totiž zachované práve zakotvením jeho oprávnenia na podanie návrhu na priznanie odkladného účinku správnej žalobe, vyplývajúceho z dikcie ustanovenia § 185 SSP. Následne je však povinnosťou žalobcu dostatočne vymedziť konkrétne dôvody a skutkové okolnosti s nimi spojené, osvedčujúce naplnenie podmienok priznania odkladného účinku správnej žalobe. V neposlednom rade dáva záruku ochrany práva žalobcu na účinný prístup k predbežným formám súdnej ochrany aj zakotvenie inštitútu povinného zastúpenia advokátom (§ 49 SSP), zabezpečujúceho náležité zastupovanie žalobcu v správnom súdnom konaní.

25. Taktiež ani argument žalobcu o absencii splnenia podmienky získania predchádzajúceho súhlasu Úradu na ochranu oznamovateľov pri vydaní personálneho rozkazu v spojení s napadnutým rozhodnutím, vyžadovaného v prípade ak chce zamestnávateľ, resp. služobný úrad, vykonať vo vzťahu k chránenému oznamovateľovi pracovnoprávny úkon v zmysle zákona č. 54/2019 Z.z., nemôže odôvodniť naplnenie zákonných predpokladov na priznanie odkladného účinku správnej žalobe. Tento bude predmetom prieskumu v konaní vo veci samej.

26. Podľa právneho názoru správneho súdu dôvody, ktoré žalobca uviedol vo svojom návrhu na priznanie odkladného účinku správnej žalobe, nie sú dôvodmi, ktoré má na mysli § 185 písm. a) SSP. Ustanovenie § 185 písm. a) SSP podmieňuje priznanie odkladného účinku správnej žaloby hrozbou ujmy na subjektívnych právach žalobcu, a to vo forme závažnej ujmy, značnej hospodárskej škody či finančnej škody, závažnej ujmy na životnom prostredí alebo iným vážnym nenapraviteľným následkom v dôsledku okamžitého výkonu napadnutého rozhodnutia orgánu verejnej správy a splnením ďalšej podmienky, to znamená, že priznanie odkladného účinku nie je v rozpore s verejným záujmom. Pretože žalobca nepreukázal existenciu hrozby kvalifikovanej ujmy na jeho právach, správny súd sa už nezaoberal druhou zákonnou podmienkou pre priznanie odkladného účinku správnej žalobe, to znamená, či priznanie odkladného účinku by nebolo v rozpore s verejným záujmom.

27. Súčasne správny súd uvádza, že nie je vecou správneho súdu, aby „nahrádzal aktivitu“ žalobcu a „vyhľadával dôkazy“, ktoré by priznanie odkladného účinku správnej žalobe odôvodňovali. Správny súd zastáva názor, že žalobca má povinnosť niektorý zo zákonných dôvodov uvedených pre priznanie odkladného účinku správnej žaloby nielen tvrdiť, ale tieto dôvody musí v konaní aj preukázať. Pokiaľ žalobca správneho súdu nepreukázal žiaden dôvod, pre ktorý by mal priznať správnej žalobe odkladný účinok v zmysle vyššie citovaného zákonného ustanovenia, správny súd dospel k záveru, že neosvedčil, že okamžitým výkonom napadnutého rozhodnutia mu hrozí závažná ujma, vážne ohrozenie jeho podnikateľskej činnosti, či finančná škoda, resp. iný vážny nenapraviteľný následok, a preto správny súd nepriznal žalobe odkladný účinok.

28. Záverom je potrebné uviesť, že správny súd pri svojom rozhodovaní o návrhu na priznanie odkladného účinku žalobe nijakým spôsobom neposudzuje zákonnosť preskúmaných rozhodnutí napadnutých žalobou, ale prioritne posudzuje len splnenie podmienok vyplývajúcich z ustanovenia § 185 SSP.

29. Správny súd v Bratislave po preskúmaní návrhu žalobcu na priznanie odkladného účinku správnej žalobe dospel k záveru, že tento návrh nie je dôvodný, pretože neboli splnené podmienky stanovené v ustanovení § 185 písm. a) SSP, a preto rozhodol s poukazom na ustanovenie § 188 SSP tak, že tento návrh zamietol.

30. Toto rozhodnutie senát Správneho súdu v Bratislave prijal pomerom hlasov 3:0 ods. 4 v spojení s § 147 ods. 2 SSP).

(§ 139

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu kasačná sťažnosť nie je prípustná (§ 439 ods. 2 písm. e/ SSP).